

Tình online có l m đ i u lý thú,
Ch i thay cho m y chú Vi t ki u.
Nàng hai m i, t p t nh b c vào yêu,
Chàng năm m y, tu i x chi u s ng đ y.

Yêu say đ m, yêu ch ng c n che đ y,
T quen nhau, chàng c m th y yêu đ i.
Tóc hoa râm, c p m t ki ng đ i m i,
Chàng nhu m l i, r i ch i thêm ki ng mát.

Ch i mái tóc y chang Châu Nhu n Phát,
S a dáng đi ch ng khác L u Đ c Hoà.
Chàng tin r ng mình có s đào hoa,
Nên m i "c p" đ c m t cô b nhí.

Nh ng chuy n đ i có nhi u khi phi lý,
V a quen nhau m i ch m t tháng tròn.
Nàng thì th m, "Anh yêu có nh hôn?
Đúng m t tháng, t ng em quà k ni m."

Dân c t c , c m t đ i c n ki m,
Chàng nghe xong ch t l m n a con ng i.
Nh ng vì yêu nên cũng ráng g ng c i,
Ra nhà băng rút ti n mua chi c nh n.

Đ c vài hôm nàng l i làm m t gi n,
"Nói yêu em mà ch ng hi u cho em
Chat ngoài đ ch v h ng t nhiên,
Anh hãy g i ít ti n mua vi tính."

Đang khi yêu, chàng gi ng nh th ng lính,
Ch cú đ u nghe l nh c a quan bà.
M t ngàn đô, nghĩ l i cũng xót xa,
Nh ng thôi k , đ vui lòng ng i đ p.

Bóp c a chàng c m i ngày m i x p,
R i m t hôm ng i đ p l i phán r ng:
"T nhà em ra ngoài ph ch ng g n
Em c n có m y ngàn mua A-m c."

Say men tình, chàng tr thành th ng ng c,
Còn bao nhiêu cũng "ma róc" đem dâng.
V đã l m o danh là bác sĩ,
Có l đầu nghèo h n bác th ng B n.

Chàng kút quá rút dòn tỉn tín dồng,
Đội gỏi và cung phụng cho người thiêng.
Trời xui chi cái cớ nhỡ đi ngang trái,
Chàng đi làm, nàng lái đò c lãnh lờn.

Rồi mất hôm, chàng quyệt đờn nh hời hờn
Vội Viêt Nam thăm người tình bé nhỏ.
Tạm giả biệt với cuộc đời cợt cợt,
Khoác vét-tông làm bác sĩ chuyên khoa.

Đón phi trường mỗi chiều ng thý nàng ra,
Chàng nôn nóng vội taxi đi kiêu.
Tìm đờn nôi nôi mợ vui tít lờm,
Nàng đang người âu yếm với mợ tợ tợ.

Chàng nghe n ngào không nói đờn c mợ t lờn,
Khi nàng hỏi, "Bác ơi, tìm ai đó?
Tôi với bác chớ a tợ ng gợ p mợ t nhau
Sao bợ ng nhỡn là người quen vô cợ?"

Gã thanh niên bợ ng chớ m lên, hùng hờ
"Ông đi mau, tui xuýt chó bây giờ."
Chàng buồn thiu đờn a cợ p mợ t thờn thờ,
Đón taxi đờn đi tìm khách sợn.

Trở về Mợ sợ ng chuợi ngày buồn chán,
Chàng mợi thờ muôn kiợp hờn đàn bà.
Đôi khi người nghĩ lờn thờ y xót xa,
Thiệt là tợ c, đã già còn đờn gái.